

ভাৰত ৰাষ্ট্ৰ আৰু অন্যান্য

বনাম

মেজৰ আৰ. এন. মাথুৰ

নৱেম্বৰ ৪, ১৯৯৬

[ন্যায়াধীশ কে. ৰামাস্বামী আৰু ন্যায়াধীশ জি.বি. পট্টনায়ক]

সেৱা আইন :

অধিবৰ্ষ বা অৱসৰ- বিষয়াসকলক স্থায়ী এন.চি.চি. আয়োগ প্ৰদান কৰা হৈছিল- এন.চি.চি. গোটত আৰু মহা সঞ্চালকালয় এন.চি.চি.-কে ধৰি কৰ্মচাৰীসকলৰ ওপৰত নিযুক্ত- ৫৫ বছৰ বয়সত অৱসৰ- ন্যায়াধিকৰণে কৰ্মচাৰীজনক ৫৭ বছৰ বয়সলৈকে ৰাখিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়ে- নিযুক্তি দিয়াৰ পিছৰ পৰা অৱসৰৰ বয়স ৫৫ বছৰ নিৰ্ধাৰণ কৰি কৰা আপীলত বিষয়াজনে ৫৫ বছৰ বয়সত অৱসৰ ল'ব লাগে- এন.চি.চি. আইন- পৰিচ্ছদ ১৩।

ভাৰত ৰাষ্ট্ৰ আৰু আন এজন বনাম লেফটেনেণ্ট কৰ্ণেল কোমল চান্দ আৰু অন্যান্য, এ.আই.আৰ. (১৯৯২) এছ.চি ১৪৭৯, নিৰ্ভৰ কৰা হৈছিল।

দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ : দেৱানী আপীল নং ১৪৭৭৪/১৯৯৬।

জয়পুৰৰ কেন্দ্ৰীয় প্ৰশাসনিক ন্যায়াধিকৰণৰ ০৬/০৩/১৯৯৬ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ দ্বাৰা অ.এ. নং ৬৪৮/১৯৯৪।

আপীলকাৰীৰ হৈ আলতাফ আহমেদ, অতিৰিক্ত মহান্যায়াভিকৰ্তা, এন. এন. গোস্বামী, অশোক কে শ্ৰীবাস্তৱ, অনিল কাটিয়াৰ আৰু শ্ৰীমতী মৃদুল আগৰৱাল।

প্ৰতিপক্ষ নিজে।

আদালতৰ নিম্নলিখিত আদেশ প্ৰদান কৰা হৈছিল:

অনুমতি প্ৰদান কৰা হৈছে।

আপীলকাৰীসকলৰ বাবে বিদ্বান অধিবক্তা আৰু মেজৰ আৰ. এন. মাথুৰ, যি প্ৰতিপক্ষ নিজে, দুয়োপক্ষকে শুনিলো।

এই আপীল জয়পুৰৰ কেন্দ্ৰীয় প্ৰশাসনিক ন্যায়াধিকৰণ, জয়পুৰৰ অ.এ. নং ৬৪৮/৯৪ত ০৬/০৩/১৯৯৬ তাৰিখে দিয়া ৰায় আৰু আদেশৰ পৰাই উদ্ভৱ হৈছে।

স্বীকাৰ্য্য যে ১৯৮০ চনত প্ৰতিপক্ষক স্থায়ী এন.চি.চি. আয়োগ প্ৰদান কৰা হৈছিল। ২৩.৫.১৯৮০ তাৰিখৰ নিযুক্তি পত্ৰখনে ইংগিত দিয়ে যে, চৰ্ত হিচাপে, ভাৰত চৰকাৰৰ ১৯৭৮ চনৰ ৪ আগষ্টৰ পত্ৰৰ অধীনত স্থায়ী এন.চি.চি. আয়োগ প্ৰদান কৰা নিৰ্বাচিত বিষয়াসকলক, সংশোধন কৰা অনুসৰি, এন.চি.চি. গোটত আৰু এন.চি.চি.-ৰ মহা সঞ্চালকালয়কে ধৰি কৰ্মচাৰীত নিযুক্তি দিব পাৰি। নিযুক্তি পত্ৰৰ দফা (৫)ত কোৱা হৈছে যে এই বিষয়াসকল, যদি অন্যথা অযোগ্য বুলি বিবেচিত নহয়, ৫৫ বছৰলৈকে সেৱা আগবঢ়াবলৈ যোগ্য হ'ব। এই বিতৰ্ক এতিয়া *ৰেছ ইনট্ৰেগা* নহয়। এই প্ৰশ্নটো এই আদালতে *ভাৰত ৰাষ্ট্ৰ আৰু আন এজন বনাম লেফটেনেণ্ট কৰ্ণেল কোমল চান্দ আৰু অন্যান্য, এ.আই.আৰ. (১৯৯২) এছ.চি ১৪৭৯* গোচৰত বিবেচনা কৰিছিল য'ত এইটো বাঞ্ছনীয় বুলি বিবেচিত হৈছিল যে ওপৰৰ পত্ৰখনৰ ক্ষেত্ৰত কোনো ব্যক্তিক এন.চি.চি. স্থায়ী আয়োগ প্ৰদান কৰাৰ আগতে তেওঁক নিযুক্তিৰ চৰ্ত আৰু নিয়মসমূহ বিবেচনা কৰাৰ সুযোগ দিয়া উচিত আৰু তাৰ পিছত তেওঁ পত্ৰখনৰ পৰিশিষ্ট 'খ'ত নিৰ্ধাৰিত প্ৰপত্ৰত নিজৰ বিকল্প ব্যৱহাৰ কৰি নিজৰ পছন্দ প্ৰকাশ কৰিব পাৰে। আমি প্ৰতিপক্ষৰ বিতৰ্ক মানি ল'ব নোৱাৰো। ১৯৮০ চনত আয়োগ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত এতিয়া তেওঁ এইবুলি দাবী কৰাটো উদাৰতা নহয় যে এই বছৰবোৰত তেওঁ নিযুক্তিৰ চৰ্তসমূহ পঢ়া নাছিল। এই আদালতে স্পষ্টভাৱে উল্লেখ কৰিছে যে ৮ নং পেৰাই কেৱল পেঞ্চনৰ ক্ষেত্ৰত লোক সেৱাৰ নিয়মৰ সীমিত প্ৰয়োগ কৰে আৰু ৫ নং দফাৰ বিধানসমূহক স্পষ্ট আৰু স্পষ্টভাৱে "অৱসৰৰ বয়স ৫৫ বছৰ মূল্যহীন হিচাপে" নিৰ্ধাৰণ কৰা বুলি ধৰিব নোৱাৰি। সেই গোচৰত বিদ্বান অধিবক্তা শ্ৰী মুখোটাৰ যুক্তি যে যিহেতু এন.চি.চি. আইনৰ পৰিচ্ছদ ১৩-ৰ অধীনত প্ৰস্তুত কৰা নিয়মত প্ৰতিপক্ষসকলৰ অৱসৰৰ বয়স নিৰ্ধাৰণ কৰা হোৱা

নাই, সেয়েহে তেওঁলোকক ৫৫ বছৰ বয়সত অৱসৰ দিব নোৱাৰি, সেয়েহে এই আদালতে গ্ৰহণ কৰা নাছিল। এই বুলি মত পোষণ কৰা হৈছে যে "এইটো সঁচা যে প্ৰতিপক্ষসকলৰ অৱসৰৰ বয়সৰ সৈতে জড়িত কোনো বিধিগত নিয়ম নাই কিন্তু সেই কাৰণেই মৌলিক নিয়মেৰে পৰিচালিত লোক সেৱাৰ বাবে যি বয়স নিৰ্ধাৰণ কৰা হয়, সেইটো আনিব নোৱাৰি। ইয়াৰ বিপৰীত কোনো নিয়মৰ অভাৱত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ বয়স নিৰ্ধাৰণ কৰাৰ সম্পূৰ্ণ অধিকাৰ আছে, যিটো কৰিছে আৰু যিটো প্ৰতিপক্ষই স্বেচ্ছাই গ্ৰহণ কৰিছিল। এতিয়া তেওঁলোকে ৫৫ বছৰ বয়সত উপনীত হ'লে অৱসৰ ল'ব লাগিব।" গতিকে এইটো স্পষ্ট যে এই নিযুক্তিৰ সময়ত অৱসৰৰ বয়স ৫৫ বছৰ নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছিল। ইয়াৰ মতে বিষয়াজনে ৫৫ বছৰ বয়সত অৱসৰ ল'ব লাগিব।

এইটো স্বীকাৰ কৰা হৈছে যে মৌলিক নিয়মৰ কোনো প্ৰযোজ্যতা নাই আৰু বিধিবদ্ধ নিয়মৰো সমানে কোনো প্ৰযোজ্যতা নাই। এই পৰিস্থিতিত, ন্যায়াধিকাৰণে আপীলকাৰীসকলক ইয়াত প্ৰতিপক্ষক ৫৭ বছৰলৈকে সেৱাত ৰাখিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়াত স্পষ্টভাৱে ত্ৰুটি আছে।

সেই অনুসৰি আবেদনৰ অনুমতি দিয়া হৈছে। এই পৰিস্থিতিত, ব্যয়ৰ বিষয়ে কোনো নিৰ্দেশ নাথাকিব।

জি. এন.

আপীলৰ অনুমতি দিয়া হৈছে।

অনুবাদক: মৃদুল হাজৰিকা, কনিষ্ঠ অনুবাদক, অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়।

DISCLAIMER

"The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation".

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বিবেচিত হ'ব।”
